

เมื่อหมอปลอม..เจอกับครูปลอม

ศุลาภรณ์ รุจิระยรรยง

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลพบุรี

นาฬิกาติบเวลา 16 นาฬิกา 30 นาที ส่งสัญญาณบอกเวลาวานี้คือเวลาเลิกงาน ทุกๆ คนต่างเก็บข้าวของเพื่อกลับบ้านไปหาครอบครัวอันเป็นที่รักแต่สำหรับฉันมันคือเวลาเริ่มต้นของภารกิจ “พิทักษ์ ยายเมี้ยน”

ใช่...ฉันกำลังพูดถึง “ยายเมี้ยน” ถามว่าเคยรู้จักยายเมี้ยนคนนี้ไหม “ไม่เลย” ฉันไม่เคยรู้จัก แต่เพราะยายเมี้ยนคือชาวบ้านธรรมดา ๆ คนหนึ่งที่เภสัชกรจากโรงพยาบาลในสังกัดโทรมาบอกเมื่อสักครู่

“ช่วยด้วย ๆ หมอเถื่อนมาทำฟันปลอมในหมู่บ้านที่ ต.บ้านเปิก ตอนนี้กำลังจะทำให้ยายเมี้ยนอยู่ รืบบ่ มาเลยนะพี่ เดี่ยวมันหนีไปก่อน”

“ได้ ๆ เดี่ยวไปเดี๋ยวนี้เลย” ฉันตอบปลายสายไปอย่างอัตโนมัติ พลันหยิบกระเป๋าเอกสารและอุปกรณ์การออกตรวจ ภายใใจฉันคิด...จะทำยังไงหนอ หมู่บ้านนั้นอยู่ไกลจากที่ทำงานถึง 30 กิโลเมตร กว่าจะไปถึงยายเมี้ยนคงทำฟันปลอมไปเรียบร้อยแล้วและ ณ เวลานั้นหมอเถื่อนคงจะหนีไปไกลแล้ว

แต่เพื่อภารกิจอันสำคัญยิ่ง ทีมเราสองคนบึ่งรถไปยังบ้านยายเมี้ยนด้วยความเร่งรีบ เส้นทาง 20 กิโลเมตร ที่แคบและคดเคี้ยว ทำให้พวกเราไม่สามารถเหยียบคันเร่งเต็มแรงได้ ขณะที่พวกเรากำลังเข้าสู่หมู่บ้านของยายเมี้ยน เสียงโทรศัพท์ของเภสัชกรสั่นก็เข้ามาอีก

“ไม่ทันแล้วนะ หมอเถื่อนไปแล้ว เอาใจดี ”

“ลองถามชาวบ้านสิ รถที่ว่าไปทางไหน” ฉันบอก

ฉันยังขับรถต่อไปบนเส้นทางฉวัดเฉวียน เสียงเร่งเครื่องพร้อม ๆ กับเสียงเบรกรถเมื่อผ่านทางโค้งเป็นระยะ ๆ เภสัชกรสั่นโทรเข้ามา

“ตอนนี้มันข้ามเขตอำเภอพี่ไปแล้วนะ ไปวัดบ้านข่อย เขตอำเภอเมืองแล้วกำลังทำฟันให้พระอยู่”

“โอ๊ะ เช๊ะ ! เสร็จแน่นะนี่” ฉันรีบโทรหานายตำรวจระดับจังหวัดที่รู้จักทันที

“สวัสดิ์ค่ะ ผู้กำกับคะ ตอนนี้หมอเถื่อนกำลังเร่ทำฟันปลอมอยู่ จะขอรบกวนให้ช่วยเหลือด่วนนะคะ”

“หมอเถื่อนเหรอครับ ตอนนี้ผมคงช่วยไม่ได้ครับ ผมเส้นเลือดในสมองแตก เป็นอัมพฤกษ์อยู่ ตอนนี้นอนอยู่บนเตียง ไม่ได้ไปทำงานเป็นเดือนแล้วครับ” ผู้กำกับตอบ

พระเจ้าช่วยกลัวทอด..แล้วจะไปทันยังงัยละนี้ สัญชาตญาณบอกทันที งานนี้ต้อง รพ.สต.บ้านข่อย และก็ได้จริง ๆ รพ.สต.บ้านข่อยโทรตามตำรวจที่อยู่บริเวณนั้นให้ไปวัดทันที

เวลาราว ๆ 5 โมงครึ่ง พวกเราไปถึงวัดบ้านข่อย ที่นั่นมีรถตำรวจสายตรวจ 1 คัน เภสัชกรสั่นและเจ้าหน้าที่ รพ.สต.บ้านข่อย รวม 5 ชีวิต รายงานให้ฟังเป็นฉากว่าหลวงตาทำฟันไปแล้วขึ้นนั่ง จ่ายเงินเรียบร้อยแล้ว 6,000 บาท พวกเขามาไม่ทัน หลวงตาบอกหมอเถื่อนมาจากสุพรรณ ป่านนี้คงกลับบ้านไปแล้ว

“วันนี้คงหาหมอเถื่อนไม่เจอละ ยังไงวันนี้ไปขอข้อมูลจากยายเมี้ยนก่อนละกัน เพื่อได้เบาะแสหรือให้ยายเมี้ยนแจ้งความไปเลย ไป ๆ ไปบ้านยายเมี้ยนกัน” ฉันทวนที่มงาน พลันนัดแนะกับคุณตำรวจว่าพรุ่งนี้เจอกันใหม่

เมื่อไปถึงบ้านยายเมี้ยนบ้านไม้หลังใหญ่ใต้ถุนสูง บริเวณบ้านมีขี้ข้าวและมีกองฟองใหญ่ ๆ อยู่ 2 - 3 กอง มองเข้าไปใต้ถุนบ้านเห็นผู้หญิงคนหนึ่งอายุประมาณ 70 ปี ใส่เสื้อลูกไม้ผ้าถุงลายไทยเก่า ๆ นั่งอยู่ที่แคร่ใต้ถุนบ้านพวกเราแนะนำตัวและขอดูพื้นปloomของยายเมี้ยน ยายเมี้ยนดวงตาเป็นประกายแล้วยิ้มให้ดูอย่างภาคภูมิใจ แกเล่าว่ามีหมอ 3 คน ขับรถเก๋งมาช่วยทำให้เป็นบริการพิเศษที่มาช่วยทำถึงบ้าน ค่าทำดีด้วยนะ แสบนิดเดียว ไม่ต้องถอนฟัน แค่เลือกสีพื้นปloomแล้วก็เอามาใส่เหงือกเลย 20 นาทีก็เสร็จ อันนี้แบบถาวรนะ ฉันทำหมัดปากเขาลดราคาให้อีกจาก 6 หมื่นเหลือ 5 หมื่น

“5 หมื่น !!!” พวกเราอุทานพร้อมกัน

“ใช่ 5 หมื่น มีอะไรกันหรือ” ยายเมี้ยนสงสัย

พวกเราอธิบายให้ยายฟังว่าคนที่มาทำให้นายนะเป็นหมอเถื่อนและอุปกรณ์ที่ทำฟันไปอันตรายมาก อุปกรณ์ที่ใช้ก็มีแค่สารพิษอันตรายมาก ๆ ยายอาจจะติดเชื้อ ฟันเน่าและเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตได้ยายไปเอาออกเถอะ ไปให้หมอที่โรงพยาบาลออกให้ไหม ?

ยายได้แต่ตอบว่า “เดี๋ยวคิดก่อนนะ” ท่าทางไม่น่าจะอยากเอาฟันปloomออก จากนั้น

พวกเราพยายามเล่าให้ยายฟังว่าพวกเรามีภารกิจพิทักษ์ยายและมีภารกิจพิทักษ์ผู้บริโภคคนอื่น ๆ ไม่ให้หลงเป็นเหยื่อด้วย เราจะขอบันทึกปากคำยายเพื่อใช้เป็นประโยชน์ต่อทางราชการหน่อยได้ไหม

“ได้ แต่ฉันไม่อยากเดือดร้อนไม่อยากเป็นคดี ฉันกลัวพวกมันจะมาเล่นงาน” ยายตอบตรงไปตรงมา พวกเราเลยบันทึกปากคำยายเมี้ยนซึ่งรู้เพียงว่าคนที่ทำให้ชื่อ หมอแกละ กับหมอหลี มาจากจังหวัดสุพรรณ หาใช่คนลพบุรีไม่ เราขอร้องให้ยายเมี้ยนแจ้งความก็ไม่เอาเพราะไม่อยากเป็นคดี สรุปรุ่นนี้พวกเราคว้าน้ำเหลว แต่เราก็ทิ้งเบอร์โทรไว้ให้คุณยายเผื่อว่ายายอาจมีข้อมูลอะไรจะบอกกับเราเพิ่มเติม

วันรุ่งขึ้น พวกเราครบทีมไปที่สถานีตำรวจภูธรตำบลบ้านข่อยแต่เช้า เราเจอกับผู้กำกับ และสารวัตรสืบสวน ท่านบอกว่าไปสอบถามคนในหมู่บ้านมาแล้ว ทำกันไปหลายคน ทั้งข้าราชการทั้งชาวบ้าน โดนหลอกกันถ้วนหน้า พวกเราวางแผนจับหมอเถื่อนโดยโทรศัพท์ล่อซื้อ นี่เป็นครั้งแรกที่เราจะทำการจับรถเร่ที่มันไปไวมาไว และไม่รู้จะเอาใครเป็นสายล่อซื้อ เพราะงานนี้จะจับได้ก็ต่อเมื่อความผิดสำเร็จหรือต้องมีการทำฟันแล้วสายลับก็ต้องเป็นสายล่อซื้อ ที่สำคัญต้องฟันหรือด้วยนะ ..แถมเสร็จงานผู้ร้ายอาจตามหา อาจช่วยได้ นี่คือเรื่องที่กังวลมากที่สุดสำหรับมือปราบคลินิกกว่าครึ่งร้อยคดีอย่างฉัน .. ใช่ นี่เป็นครั้งแรกที่ฉันจะจับรถเร่ ที่ไม่เคยมีข้อมูลหรือหน้าตาคนร้าย

อะไรใส่ในปากผม แล้วเรียนจบทันตแพทย์มาจากไหน”

“ไม่จำเป็นต้องเรียนจบหรอกครับ แม่ผมสอน ทำกันทั้งบ้านเลยเป็นธุรกิจของทางบ้านสบายใจได้ ผมทำมานานหลายปีแล้ว เดี่ยวทำต่อนะครับ ต้องหาน้ำยาใหม่” หมอเถื่อนตอบน้ำเสียงราบเรียบ

คราวนี้ครูใหญ่ปลอมได้แสดงตัว “ผมเป็นตำรวจครับ”

“อ้อ..ตำรวจเหรอครับ ถ้าเป็นตำรวจเราให้บริการฟรีครับ ไม่คิดตังค์”

“เปล่า..ไม่ใช่อย่างนั้นครับ ผมเป็นตำรวจผมขอเชิญคุณไปให้การที่โรงพักครับ”

“ถ้าฉันผมโทรหาแม่ก่อน” น้ำเสียงเริ่มสั่นสีหน้าเริ่มซีด

“คงโทรไม่ได้แล้วครับ แม่คุณโดนจับแล้วตะกี้.. เราให้ตำรวจสกัดจับรถแม่คุณได้แล้ว เชิญคุณทั้งสองไปโรงพักครับ” สารวัตรเสียงเข้ม

เรื่องราววันนั้นพวกเราต้องไปให้การและทำบันทึกจับกุมที่สถานีตำรวจ กว่าจะเสร็จก็เป็นเวลาเกือบสี่ทุ่ม ผู้ต้องหา 4 คน รับสารภาพหมด เด็กน้อยเยาวยชน 2 คน ที่อายุ 12 - 13 ขวบนั้น พวกเราพูดคุยกับผู้ต้องหาที่เป็นแม่ว่าจะไม่จับกุมเพื่อให้โอกาสกลับไปเรียนหนังสือ ตำรวจแจ้งข้อหา กับ 4 ผู้ต้องหาว่าร่วมกันประกอบวิชาชีพทันตกรรมโดยไม่ได้รับอนุญาต โทษจำคุกสามปี ปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และข้อหาประกอบกิจการและดำเนินการสถานพยาบาลโดย

ไม่ได้รับอนุญาต โทษจำคุกห้าปี ปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับโทษหนักหนาสาหัส แต่ผู้ต้องหาได้รับสารภาพ และเป็นความผิดครั้งแรก ศาลจึงเมตตาลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงเหลือจำคุกคนละสองปี ปรับคนละสามหมื่นบาท โทษจำคุกให้รอลงอาญาไว้สองปี ผู้ต้องหาเพียงชำระค่าปรับและกลับบ้านได้

ไม่มีใครบอกได้ว่าหมอเถื่อนเหล่านี้จะยังคงทำฟันปลอมอยู่หรือไม่ แต่ในพื้นที่ตำบลบ้านข่อยและบ้านเบิกนี้ไม่มีหมอเถื่อนมาทำฟันปลอมอีกได้ เพราะเจ้าหน้าที่ รพ.สต. และอาสาสมัครคุ้มครองผู้บริโภคได้จัดประชาคมหมู่บ้านร่วมกันเฝ้าระวังภัย

ยายเมี้ยนและชาวบ้านนับสิบคนทนการรบกวนของเภสัชสัสมและทีมงานไม่ไหวจนต้องยอมที่จะเอาฟันปลอมของปลอมออก ทันตแพทย์รับจัดคิววันนอกเวลาพิเศษให้คนไข้เหล่านั้นเพื่อเอาฟันปลอมออก ไม่อย่างนั้นจะเน่าทั้งฟันจริงฟันปลอมอาจจะต้องเลาะออกหมดปาก

โชคดีของยายเมี้ยน หลวงตา และอีกหลาย ๆ คนที่ได้เอาฟันปลอมห่วย ๆ ออกไป

โชคดี ที่หมอเถื่อนยังไม่ได้ไปทำฟันให้อีกหลายคน..และโชคดีที่ครูปลอมชนะหมอปลอม..จึงเป็นโชคดีของชาวบ้านในวันนั้น...ขอขอบคุณ สารวัตรจอร์จและทีมงาน เภสัชสัสม หมอฟันจริง เจ้าหน้าที่ รพ.สต.บ้านเบิกและบ้านข่อยและทีมงานครูปลอมทุกคนที่ช่วยให้ภารกิจในวันนั้นสำเร็จไปได้ด้วยดี..ภารกิจพิทักษ์ยายเมี้ยนและคุ้มครองผู้บริโภค